

Vršovice 6.9.2009

Pozdrav: Milé sestry a milí bratři, milí přátelé, vítám vás na našich společných bohoslužbách a zdravím vás apoštolským pozdravem: Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi. Amen.

Píseň: 161 sl.1 Tebe, Bože, chválíme

Introit: Jak je Bůh dobrý k Izraeli, k těm, kdo jsou čistého srdce!

Ž 73,1

Píseň: Ž47

Modlitba: Pane Bože, přicházíme naplnění zprávami ze světa kolem nás. Zprávami o lidském sobectví, které přerůstá v nekontrolovatelnou nenávisť. O neschopnosti člověka naslouchat druhému a dohodnout se s ním. S tím přicházíme, plní otázek, na které čekáme odpovědi.

A Ty odpovídáš. Stojíme tu v úžasu a plni vděčnosti, když se setkáváme s Tvojí milostí v lidských životech. Radujeme se a chválíme Tě, že Ti dnes smíme ve křtu odevzdat malou Soničku v důvěře, že Ty ji povedeš, budeš ji posilovat i upozorňovat na své cesty.

Pane, děkujeme Ti, že právě teď, tady ve vršovické modlitně smíme zažívat Tvé ujištění, že se staráš o své stvoření. Že povoláváš své svědky, proměňuješ jejich životy, a tak i život kolem nás. Že Tvá cesta, Tvé království, které přinesl Ježíš z Nazareta, má budoucnost navzdory všemu, co nás trápí a děsí v nás i kolem nás. Děkujeme Ti, že nás ústy svých svědků znovu a znovu ujišťuješ, že Ježíš z Nazareta byl vzkříšen. Že v něm nabízíš nový život Hedvice i nám všem.

Za to Ti děkujeme a i dnes Tě chceme spolu s celým Tvým lidem chválit.

Amen.

Slovo dětem:

Píseň ze Svítá: S45 Díky

Čtení: Ž 131

Píseň: S35 Čekám na to stále

Představení křtěného: Milé sestry a milí bratři, členové církve Kristovy a tohoto jejího sboru ve Vršovcích, manželé Michaela Otterová a Josef Šlerka požádali o křest pro své dcery Soni. Staršovstvo se křtem souhlasí. Kmotry jsou Petra Izdná a Daniel Feranc.

Prosím vás, abyste předstoupili.

Slova ustanovení: Slyšme slova ustanovení křtu. Pán Ježíš Kristus i nám říká: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zem. Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtíte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“

Slovo o křtu: Ke křtu patří veřejné vyznání víry. Vyznáváme Boha, dárce života, který se nám dal poznat v Ježíši Kristu. V jeho svědectví o Božím království, o cestě lásky, odpuštění a smíření, o cestě naděje pro nás, i pro celé stvoření. Vyznáváme, že Jeho je všechno, co jsme a co máme. Vyznáváme také všechnu svoji nedověru, nedostatek naděje právě v Boží budoucnost v tomto světě. Vyznáváme, že neumíme předávat Boží milost v Ježíši Kristu druhým lidem. Ale zároveň víme, že nás Boží láska osvobozuje. Že ve vzkříšení Ježíše z Nazareta vidíme budoucnost pro skutečný život svůj i tohoto světa. Vyznáváme, že v tom máme oporu, Ducha svatého, který nám dává sílu k poslušnosti a odvaze a otevírá nám výhled přes hranice člověka, přes hranice smrti.

Dnes chceme vyznat, že tato naděje, tento výhled platí i pro Soňu Šlerkovou. O tom nás její křest ujišťuje. Mnoho bude záležet na rodině, na kmotrech, na sboru, zda se Soňe tato skutečnost stane základní pravdou života.

Křestní vyznání: Milá Michaelo, milí kmotři, nyní vyznejte spolu s tímto shromážděním víru v Boha Otce, Syna i Ducha svatého, víru v základní naději, kterou spolu všichni máme a ve kterou bude dnes pokřtěna Soňa. Učiňme to slovy Apoštolského vyznání víry, které spojuje křesťany všech dob a církví:

Apoštolské vyznání víry:

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země, i v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Pontským Pilátem, byl ukřižován, umřel a byl pohřben, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí na pravici Boha Otce všemohoucího, odkud přijde soudit živé i mrtvé. Věřím v Ducha svatého, v svatou církev obecnou, svatých obcování, hříchů odpuštění, těla z mrtvých vzkříšení a život věčný.

Amen.

Otázka Míše a kmotrům: Vyznali jste spolu s námi křesťanskou víru. Ptám se vás, zda si na jejím základě přejete, aby Soňa byla pokřtěna v Krista. Jestliže tomu tak je, odpovězte: Ano.

Zároveň se vás ptám, chcete-li se snažit podávat Taťáně svědectví, že život dostáváme jako vzácný Boží dar a Ježíš Kristus je jeho Pánem - v životě i ve smrti? Chcete-li, odpovězte: Ano.

Otázka Josefovi: Milý Josefe, chcete být Michaele oporou v jejím snaze předávat Soně toto svědectví? Chcete-li, odpovězte: Ano.

Otázka presbyterům: Sestry a bratři, chcete být společně v tomto společenství svědectvím o Boží milosti a lásce Soně i celé její rodině? Chcete-li, odpovězte: Ano.

Modlitba: Pane Ježíši Kriste, Ty jsi přišel za každým člověkem, byl a jsi otevřený pro každého, přijímal a přijímáš dospělé i děti. A tak Tě prosíme, přijmi v tuto chvíli také Soňu, kterou k Tobě přinášíme; ve křtu ji poznamenej pečetí své lásky a oběti, kterou jsi na kříži podstoupil i pro ni. Amen.

Křestní akt: Soňo, křtím tě ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého.

Požehnání křtěnému: Boží požehnání spočin na tobě a zůstaň s tebou navždy. Amen.

Modlitba po křtu: Bože, stvořiteli všeho živého, děkujeme Ti za radost z narození Soničky. Děkujeme Ti za ochranu, kterou jsi poskytl jí i její mamince, a prosíme Tě: buď Soničce i dál blízký svou péčí a milostí. Ty víš, jak těžký úkol je před námi: vést své děti tak, aby se mohly radovat z Tvé lásky a žít ve smlouvě milosti, kterou jsi i s nimi v Ježíši Kristu uzavřel. My na to ze své síly nestačíme. Proto prosíme Tebe: Ty sám se ujmí Soni, chraň ji od zlého a posiluj v dobrém. Dej jí v bohaté míře okusit všechno veliké a krásné, co pro nás v milosti našeho Pána Ježíše Krista máš. Amen.

Píseň: 163

Text: Lk 10,38-39

Haleluja. Chvalte, Hospodinovi služebníci, chvalte jméno Hospodina! Jméno Hospodinovo buď požehnáno nyní i navěky. Haleluja. Ž 113,1n

Slyšeli jsme žalmistovo vyznání. Krásné vyznání. Jako základ křestního kázání. Jako text, který by měl Soničku provázet, který by ji měli rodiče připomínat. Který ji sami vybrali. O čem ji vlastně bude svědčit? V čem jí pomůže v orientaci v životě? V čem nám pomáhá?

Ten ústřední, výchozí bod nás udeří do očí hned na počátku. Proto jsem poprosil Danielu, aby tento žalm přečetla i v kralickém znění. V tomto překladu totiž - stejně jako v originále - na prvním místě, úplně na začátku, slyšíme oslovení Hospodina. Hospodinovo jméno je tím prvním, co nás udeří do očí, co uslyšíme. Hospodinovo jméno je ústřední. Hospodinovo jméno nám dává odpověď na otázku, ke komu se obracíme v modlitbě, v jaké perspektivě tak vnímáme nejen svůj život, ale také život celého stvoření. Všechno to, co vlastně nemůžeme ovlivnit, ale co ovlivňuje nás. A z čeho jsme proto celí sevření. Vzpomínám si velice dobře na Míšino zamyšlení na Zelený čtvrtek, kdy se měla Sonička teprve narodit. Velice mě zasáhlo, zapůsobilo na mě - a nejen na mě. Míša vyjádřila právě uprostřed očekávání narození Soničky velice intenzivně toto ohrožení. Reflekovala pocit bezmoci vůči vší zlobě, všemu tlaku sobectví a slabosti v tomto světě. A do toho vstupuje tento žalm. Jakoby odpovídá. A právě hned na začátku zaznívá zásadní slovo. Je tady Hospodin, Bůh Izraele, který jedná s lidmi. V tomto Bohu má vše svůj začátek i konec.

Když si toto uvědomíme, pochopíme, že tu před sebou nemáme jakési žalmistovo chlubení, vypočítávání, co všechno zvládl a zvládá. Kam až se dopracoval ve své snaze být dokonalým věřícím člověkem. Nemáme tu před sebou návod, co dělat, abych byl dost dobrý. To není to, co má provázet Soničku i nás našimi životy. Uprostřed doby, která žádá výkony, uprostřed aktivismu, kterému podléhá i církev, kterému podléháme my, uprostřed otázek, co všechno bychom měli udělat, abychom změnili tento zmatený a rozbolavělý svět - nás tento žalm zastavuje krásným obrazem miminka, které jeho matka nakojila a ono je teď náramně spokojené. To podstatné je, co jsme přijali a co přijímáme.

To je ústřední obraz tohoto žalmu. Hospodin je tím, který nabízí možnost

spočinutí. U něj ji můžeme nalézt. A zároveň tento obraz odpovídá na onu úzkost z tohoto světa. Slyšíme, že v tomto světě se dá žít. Právě uprostřed toho napětí, které si uvědomujeme, které vypsala Míša ve svém zamyšlení na Zelený čtvrtek, vyznává žalmista svoji ztišenost a uspokojenost.

Důvodem tohoto stavu není zavírání očí před realitou. Žalmista naopak tvrdí, že se oprostil od falešného vnímání. „Nemám domyšlivé srdce ani povýšený pohled.“ Slyšíte to - to, od čeho se žalmista distancuje, to je nerealistický pohled na všechno okolo. Srdce je pro biblického člověka znakem základu, podstaty lidského života. Povýšený pohled - tento obrat ani nemusíme vysvětlovat, dobře jej chápeme. Právě proto, že si nanamlouvá něco, co není pravda, nenechá se ovládat falešnými představami o sobě i o světě kolem sebe, právě proto vidí svět i sebe sama tak, jak jsou. Žalmista pokračuje - „nehledá velikých věcí“. Když to shrneme - má smysl pro proporce. To vše má překvapivý důsledek - žalmista nalézá sám sebe, uvědomuje si, kým je. Uvědomuje si své místo. Ale nevede ho to ke skepsi. Naopak - umožňuje mu to těšit se ze všeho, co Pán Bůh nabízí. Umožňuje mu to těšit se ze života, jakkoliv to může vzbuzovat podiv v jeho i v našem okolí. Protože našel místo k životu.

Toto nám otevírá pohled na Marii u Ježíšových nohou. Na Marii, která se právě tady setkává se žalmistou. Ani ona neutíká před realitou starostí, ale spolu se žalmistou symbolizuje důvěru, že existuje místo, odkud mohu přitakat životu. Že existuje způsob existence, který nás vede k přitakání životu.

A v tuto chvíli si uvědomujeme nárok, který na nás oba dnešní texty kladou. Které na nás kladou obě postavy, které našly pokoj. Nárok, který se před námi otevírá právě dnes, když jsme slibovali být Soničce pomocí a svědectvím. Nárok na církve v dnešním světě.

Máme svědčit o tomto místě. Ukazovat, tak jako žalmista a Marie, kde nalézáme pokoj a naději. Máme Soničce, našim dětem i všem lidem kolem sebe svědčit, co nás vede k jistotě, že stojí za to žít. Že má cenu vydržet ono napětí, které život provází. Svědčit o zdroji, který vrhá světlo na všechno v našem životě i kolem nás tak, že umožňuje vidět realitu a ne temné stíny.

Tváří v tvář tomuto úkolu se znovu vracíme na začátek žalmu 131. Nemusíme se lekat, i když nám tak moc záleží na tom, abychom svým dětem pomohli. Stačí se učit důvěřovat. Stačí si připomínat, kdo je na prvním místě

žalmistova uvažování. Pak se můžeme učit zahánět strach i pýchu. Otevřít se jistotě tak, jako se jí otevírá dítě v mamčině náruči. Poznávat Boží jednání spolu se žalmistou, Boží přitakání a nabídku života v Ježíši Kristu spolu s Marií.

„Čekej, Izraeli, na Hospodina nyní i navěky.“ Před Soničkou se otevírá život. Netušíme, po které z mnoha cest se vydá. Ale pro ni i pro nás platí jedna jistota - máme se na co těšit, máme co očekávat, máme budoucnost. My, i celé stvoření. Učme se o tom ujišťovat v onom základním životním nasměrování Božího lidu. „Čekej, Izraeli, na Hospodina nyní i navěky.“ Amen.

Píseň: 189A

Přímluvná modlitba:

Ohlášky:

Poslání: Neboť v Kristu Bůh usmířil svět se sebou. Nepočítá lidem jejich provinění a nám uložil zvěstovat toto smíření. Jsme tedy posly Kristovými, Bůh vám domlouvá našimi ústy; na místě Kristově vás prosíme: dejte se smířit s Bohem! 2K 5,19n

Požehnání: Ať vám milost dělá život krásným a bohatým před Boží tváří, láska ať vás provází a hřeje
a ať vás brání před chladem a mrazem lidské zloby
a Boží pravda ať vám svítí na cestu, když se moci chopí tma. Amen.

Píseň: S216